

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ

ԱՄՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆԸ

Անուրանայի իրողութիւն է որ Հին աշխարհին մէջ, կին արարածը այր մարդէն ստորագաս նկատուած էր: Դասական հեղինակներ ցայտուն կերպով նկարագրած են սոյն ճշմարտութիւնը իրենց գործերուն մէջ: Քրիստոնէութեան շնորհիւ սակայն, կինը արժեւորուեցաւ եւ իր պատշաճ տեղը ունեցաւ քնկերութեան մէջ:

Կնոջ եւ այր մարդու սիրոյ յարաբերութեան կամ ընտանեկան կեանքի մասին բազմաթիւ ակնարկութեանց կը հանդիպինք Պօղոսեան պրոֆանութեան մէջ:

Առաջին ակնարկով իսկ տկներեւ է Առաքելային ունեցած հոգեոտնեայ տեսութիւնը ամուսնութեան մասին:

Ա. Կորնթացիներուն դրած թուղթին մէջ, ժխտական կեցուածք մը ունի Առաքելայր ամուսնական հարցին նկատմամբ, ուր կ'ըսէ՝ «Պոռնկութիւնը արդիւրէւ համար ամէն մարդ թող իր կինը ունենայ. ու ամէն կին իր այրը թող ունենայ» (է 2): «Բայց ես կ'ուզեմ որ դուք անհոգ ըլլաք. մասնորէ յամուսնացած մարդը Տէրովր բաները կը հոգայ, թէ ինչպէ՛ս Տէրովր հաճելի ըլլայ: Իսկ ամուսնացածը աշխարհին բաները կը հոգայ, թէ ինչպէ՛ս իր կնոջ հաճելի ըլլայ» (է 32-33): «Կինը օրէնքով կապուած է որչափ ժամանակ որ իր այրը ողջ է. հապա եթէ իր այրը մեռնի, ապա է ամուսնանալու որու որ ուզէ, միայն թէ Տէրովրով: Բայց իմ դատումիս նայելով՝ աւելի երանելի է եթէ այնպէս կենայ» (է 39-40):

Ասկայն Պօղոսի դիրքաւորումը յեղաշրջուած կը տեսնենք, երբ ան եփեսագիներուն կը դրէ շուրջ ինը տարի ետք. «Կիները իրենց այրերուն հետադարձ ըլլան՝ որպէս թէ Տէ-

«Իրաքաճիւր ո՛ք զիւր կիճ այնպէս սիրեցէ՛ք՝ իբրեւ զիւր անձն. եւ կիճ երկնիցի յառնէ իւրմէն»

(Եփես. Ե 33)

րովը. մասնորէ այրը կնոջ գլուխն է, ինչպէ՛ս Քրիստոս ալ Եկեղեցիին գլուխն է, ու ինք մարմնին փրկիչն է: Ուստի ինչպէ՛ս եկեղեցին հնազանդ կ'ըլլայ Քրիստոսի, նոյնպէս ալ կիները ամէն բանի մէջ՝ իրենց այրերուն: Այրեր, սիրեցէ՛ք ձեզ կիները, ինչպէս Քրիստոս ալ սիրեց եկեղեցին, ու իր անձը մատնեց անոր համար, որպէսզի զանիկա սրբէ ու մաքրէ աւաղանին ջրովը՝ խօքով. որպէսզի ինք իր դիմաց փառաւոր կեցնէ եկեղեցին, որ արատ մը կամ խորշոմութիւն կամ ուրիշ անոնց պէս բան մը չունենայ, հապա որ սորքը ու անարատ ըլլայ: Նոյնպէս ալ պէտք է որ այրերը իրենց կիները սիրեն իրենց մարմններուն պէս. ան որ իր կինը կը սիրէ, իր անձը կը սիրէ. մասնորէ մէկը բնաւ իր անձը չատերս, հոպա կը սիրուցանէ ու կը խնամէ զանիկա, ինչպէս Տէրն ալ՝ եկեղեցին. մասնորէ մենք անոր մարմնին անպամոնէրն ենք, անոր մարմնէն զուրկուողներն: Ասոր համար մարդը պիտի ձգէ իր հայրն ու մայրը՝ եւ իր կնոջ պիտի յարի՝ ու երկուքը մէկ մարմն կդառնան» (Ե 28-31):

Արդարեւ, ամուսնական կեանքի մասին Պօղոս Առաքելայի ուղիղ ըմբռնումը այս սիրջինը պէտք է նկատենք, քանի որ Կորնթացիներուն դրած միջոցին ան կ'ակնկալէր Քրիստոսի երկրորդ գալուստը. բայց, երբ երկրի միայն Աստուածորդուն գալը ուշացաւ, Պօղոս պահաւանց կնկան արժանիքները, ջատապովից ամուսնական կեանքը, զայն նմանցնելով Քրիստոսի եւ Եկեղեցւոյ յարաբերութեան:

• • •

«Ձեզմէ իւրաքաճիւրը քող իր կիճն իր

անձինքն պէս սիրելի եւ բոլոր կիներն ակնածանքով յարգել իր այրը»:

Համարտութիւններ կան որոնք կը պահեն իրենց այժմէութիւնը՝ զարկերու ընթացքին. Պոպոյ յիշատակաւ մին է առնեցմէ:

Ընկերութեան բազմազան տարրն է բնութիւնը. բնութիւնը կազմուած է այր եւ կին մարդու զոյգութեամբ: Ընկերութիւն մը կ'աճի, կը զարգանայ, կ'ուճանայ՝ երբ բնութիւնը հաստատուած է ամուր հիմքերու վրայ, իսկ բնութիւնը ճշմարիտ խորիմիտ կենտւոյն զազափարկան ամուսնութիւնն է:

Տխուր իրականութիւն է նկատել որ շատեր կ'ամուսնանան պարզապէս ամուսնացած ըլլալու համար. ոմանք կը պահուին շահագիտական նպատակներ իրագործելու եւ նիւթապէս ապահովուած կեանք մը վաւերելու, իսկ ուրիշներ՝ իրենց ծնողներուն կամքին ենթարկուելով: Այս տեսակի ամուսնութիւնները զատապարտուած են քայքայումի, քանդումի եւ դժբախտութիւններու: Կատարեալներ մարդիկը: Պէտք է ըստ ըստ ուսումնական հակազդեցութիւն ի գործ դնել այն ամուսնութիւններուն ղեկ՝ որոնք կը կենտրոն ըլլան այնպէս անյարմար եւ աններդաշնակ պայմաններու մէջ, եւ որոնք հետեւածքով ամուսնական կեանքը ճշմարտապէս դժոխք կը դառնայ, կ'ընէ Դաւեան Սրբազան ու կ'աւելցնէ. «Միայն սէրն է որ պէտք է ամուսնութեանց մէջ իր նուիրական պայմանն պահանջուի, զի այդ անկեղծ եւ մաքուր սէրն է որ երկու կողմերը կը պահէ պարտականութեան յանձին տակ անարատունջ: Ընդհակառակը՝ երբ չկայ սէր, ամուսնացեալը պարզապէս թէ՛ ինքզինքնին եւ թէ՛ ամուսնութեան աստուածային օրէնքը անկեղծի եւ՝ նուազագոյնի ենթարկած կ'ըլլան»:

Հետեւաբար, զազափարկան ամուսնութիւնը, քառ Պոպոյի բացատրութեան, կը կայանայ իրար հակադրութեան, ան-

շահախնդիր սիրոյ եւ զիտակեց մօտեցումի մէջ:

* * *

Ընկերային վերափոխումներու այս շրջանին, երիտասարդներ որքան կարեւորութեամբ սերտելու են Պոպոյի թուղթերը, առաւելագոյնս օգտուելու համար անոր կեանքի փորձառութեանն ու գիտութեանն:

Ներկայիս դժուարին դարձած է կեանքը, մանաւանդ ամուսնական կեանքը: Ընտանիքի թույլացման պատճառաւ ամուսնային ծառայութիւնը իր օրէ օր կ'աճի, երեւոյթ մը՝ որ պատճառ կը գտնայ ընկերութեան քայքայումին:

Հայ երիտասարդը անսարկով Առաքելայի իրատեսութիւն, զիտակեցողն եւ ամենայն լրջութեամբ մօտենալու է ամուսնական կեանքին. ան ձեռքապատուելու է ամէն տեսակի կաշկանդումներէ, որպէսզի իր ամուսնութիւնը ըլլայ պատուաբեր ու մշտական:

Մեր մարմինը ըլլալով Աստուծոյ բնակարանը, դանկ սուրբ եւ անբարտ պահելու ենք, այլ խօսքով՝ հաւատարմի մնալու ենք իրարու: Ըստ Պոպոյի, «մարմինը պոռնկութեան համար չէ, հապա Տէրոջ ու Տէրը՝ մարմինը համար: Պոռնկութենէ փախէ՛ք. ամէն մեզը զոր մարդ կը դարձնէ, իր մարմինին դուրս է, բայց ան որ կը պոռնկի, իր մարմինը ղեկ կը մեղանշէ: Ձե՛ք զիտեք որ ձեր մարմինները տաճար են Սուրբ Հոգիին՝ որ ձեր մէջ է, զոր Աստուծէ ունիք, ու զուք ձեր անձին տէրը չէք. քանզի դնով ծախու առնուցաք. ուստի փառաւորեցէ՛ք զկոտորած ձեր մարմիններուն ու հոգիներուն մէջ» (Ա. Կորնթ. 13-20):

Վարելով բարոյական կեանք մը, Քրիստոս եւս տնդամբ կը դառնայ մեր բնութիւնը, որու իրը հետեւանք կ'ունենանք ապահով ու երջանիկ կեանք մը, փառաւորելով ամենատարբեր երբորդութիւնը:

Գ. Մ.